

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				Osztálvozás
<i>Várnai Péter</i>				78 (064.5)
Szerző:		ZENEI ÉLET		
Cím:				Hely:
Forrás:		<i>Leír volt nap</i>		Idő:
		<i>1956. V. 6.</i>		Személy:
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)	Helyszám:

K. FRANCESCO MOLINARI-
PRADELLI, az utóbbi években rendszeresen hozzánk látogató kitűnő olasz karmester a »Trubadur« tolmácsolásával kezdte meg idei vendég szereplését. Pradelli operadirigens, szenvedélyes vérmérsékletű olasz művész. Vezénylése nyomán a »Trubadur« előadása valóban izzóan drámai légkörben, valódi Verdi-hangulatban zajlott le. Értelmezésében a jólismert — néha már szinte túlonlú is ismert — áriák és együttesek új profilt kaptak, legrejtettebb szépségeiket is feltárták. — Az előadás főszereplői nagyrészt Operaházunk legjobb Verdi-énekei voltak. *Takács Paula* (Leonóra), *Aarika Anneli* (Azucena), *Simándy József* (Manrico) ismert és gyakran megtapsolt alakítása is megfijodott, új fényt kapott ezen az estén. Valóban, jogosan lehetünk büszkékk erre az együttesre! Csupán *Palócz László* (Luna gróf) alakítása volt halványabb.

Pradelli hangversenyprodukciójáról már nem beszélhetünk ilyen egyöntetű dicsérrel. Első koncertjének műsorszámai közül igazán csak Haydn bűbajos D-dur szimfóniájának előadása tetszett. E mű kedves humorának tolmácsolásában, s Verdi »Szicíliai vecsernye« nyitányának lendületes megszólaltatásában ért el még sikert. A nyitószámként felhangzó Vivaldi-versenymű és Debussy »Egy faun délutánja« kissé fáradtan szólt meg; a karmester nem adta vissza a mindkét műben alapelemként meglévő — csak éppen másként megjelenő — életörömet. Respighi »Brazili impressziók« című szvitje volt az est újdonsága. Ragyogóan hangszerelt, színes és érzéki muzsika: csillogó könnyű mögött azonban nem sok mondanivalót találunk.

A CSEH FILHARMONIKUSOK első hangversenyén a három legnagyobb cseh zeneszerző, Smetana, Dvořák és

Janaček művei hangzottak fel. A nagyszerű képességű zenekar néhány évvel ezelőtt szerepelt első ízben Budapesten, már akkor szívébe zárta a magyar közönség. Most is megcsodáltuk az együttes szép, telt és teljesen egyöntetű hangzását, az egyes szólisták bravúros egyéni teljesítményét és minden cseh zenekar talán legnagyobb erősségét, a kimagasló képességű rézfúvó-csoportot.

A zenekart *Karel Ančerl* vezényelte; az ő karmester-művészetét több ízben volt már alkalmunk élvezni. Mostani hangversenyének legszébb produkciója Dvořák »Új világ«-szimfóniájának előadása volt. A sokat hallott mű ebben a hagyományhű tolmácsolásban szinte újjáéledt; lefoszlottak róla az oly gyakran ráragadó szentimentális sallangok is. Valóban egy nemesen romantikus, csupa-lendület művet ismerünk meg; a tökéletesen pontos kidolgozás pedig néhány

olyan részletmozzanatra hívta fel a figyelmet, amely a nálunk megszokott előadásokban eddig elsikkadt. — Smetana szép és hangulatos szimfónikus költeménye után került sor a hangverseny legérdekesebb számára, Leos Janaček nálunk még előadatlan Szimfoniájára. A hallatlanul érdekes mű, amely a legmagasabb fokon egyesíti a a cseh, illetve a morva népi muzsikát és a modern zene technikai és kifejezésbeli eszközeit, igen nagy sikert aratott. A mű szinte halmozza a meglepő ötleteket (példaként említtük a rézfúvós bevezető fanfártételt), de sohasem válik keresetté, hatásvadászóvá vagy eredetieskedővé. Ettől megóvja az egész mű mélysegesen őszinte népzene-intonációja. A zenekar valóban remekelt a Janaček-mű megszólaltatásában, kár, hogy Ančerl vezénylését itt némi túlfeszítettség zavarta.

Várnai Péter